

[Hauch.]

Hvad jeg her har talt om, er Lovforslagets første Afsnit, der angaar Udledning i Forbindelse med Sterlingfaldet, og jeg vil gerne i Tilslutning hertil rette en Tak til den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Landbrugsminister har efter min Opfattelse hele Tiden bestræbt sig for at skabe en Situation for Landbruget, som kunde sikre, at Landbruget paa dette specielle Omraade ikke blev forurettet. Det er tidligere ikke lykkedes, men nu er det lykkedes, og det skal den højtærede Landbrugsminister ikke have Utak for. Naar jeg har brugt stærke og kraftige Ord angaaende denne Sag, ogsaa fra Landstingets Talerstol, har jeg aldrig gjort det med Bitterhed over for Landbrugsministeren, fordi jeg vidste, at han arbejdede for Sagen. Nu er det lykkedes, og det skal med Henblik herpaa siges, at naar man fastholder et Hovedsynspunkt og dette Hovedsynspunkt er rigtigt, saa kommer der en Dag, da man ogsaa kan føre Kampen til Ende paa det Grundlag, som man selv anser for at være det rigtige. Det skal ikke være usagt ved denne Lejlighed.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa en Omtale af Enkeltheder vedrørende Lovforslagets første Afsnit. Det er ikke, fordi jeg mangler Forudsætningerne — det være sagt i al Beskedenhed — for at udtale mig om disse Enkeltheder og alle de Faser, som Forhandlingerne er gennemløbet, men jeg skal afstaa fra det, fordi jeg ikke vil optage det høje Tings Tid dermed. Desuden forekommer det mig, at der i den Henseende er skabt den fornødne Klarhed.

Derimod vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Lovforslagets andet Afsnit, det Afsnit, der handler om Fragtgodtgørelse til Landmænd for Indførsel af Korn. Jeg tillægger naturligvis ikke den Del af Lovforslaget samme Betydning som første Del af Lovforslaget, fordi der her ikke er Tale om et principielt Forhold af samme Rækkevidde. Men de Landmænd, som her opnaar en Fragtgodtgørelse til Billiggørelse af Foderkorn, trænger saa vist til det til Færdiggørelse af den Produktion, som er i Gang, og jeg kunde have ønsket, at den Lettelse, som man giver disse Mennesker, havde været saa stor, som den skulde være for at give dem Mulighed for at købe deres Foderkorn til den samme Pris, som Landmænd, der avler Korn selv og ikke fodrer det op, har Forpligtelse til at sælge det til, nemlig 17 Kr. 50 Øre. Det har man ikke fuldt ud naaet, men man er dog naaet et Stykke hen ad Vejen.

Det drejer sig her om et Beløb, der for de fleste af de 175 000 Landbrugere, som kommer til at nyde godt af det, kun andrager 6 Kr. pr. Tønde for 10 Tønder Korn og for en lille Gruppe af dem 6 Kr. pr. Tønde for 15 Tønder Korn, og naar man ved, med hvilken Iver og Kraft disse mindre Jordbrugere har sat ind for at opnaa dette, maa man gaa ud fra, at de lægger megen Vægt paa dette Tilskud, der repræsenterer en Værdi paa henholdsvis 60 Kr. og 90 Kr. Det høje Tings Medlemmer kan herigennem danne sig en Forestilling om, hvor fattige de økonomiske Kaar er for disse Landmænd, som kan føle sig tilfredsstillende ved at opnaa en Billiggørelse af deres Produktion, som for 7 Maaneder andrager henholdsvis 60 Kr. og 90 Kr. Det er noget, man har godt af at faa at vide, for det giver et Billede af, under hvilke Kaar det danske Landbrug har virket i de senere Aar.

Endelig vil jeg udtale min Paaskønnelse af, at der nu skaffes Midler til Billiggørelse af Korn for de Landmænd i de sydvestlige Egne, der delvis har haft Misvækst, til Erstatning for det Brødkorn, de har afleveret, og som de ikke har faaet Ombytningskorn for, fordi deres Ejendom har over 10 000 Kr.s Jordværdi. Det forekommer mig, at man her paa et begrænset Omraade foretager en Retfærdighedshandling, der vil blive paaskønnet som Udtryk for Vilje til at rette en begaaet økonomisk Fejl — selv om det naturligvis heller ikke kan redde disse Landmænd fra de Vanskeligheder, der kan komme i Fremtiden.

Der er fra enkelte Sider i det andet høje Ting talt meget stærke Ord imod Lovforslaget med Henvisning til, at det ikke redder det danske Landbrug økonomisk. Dette er fuldkommen rigtigt, men det har intet som helst med den foreliggende Sag at gøre. Det drejer sig her om et snævert, men ganske betydningsfuldt Omraade, hvor hele Befolkningen placeres ens over for de valutariske Foranstaltninger, der gennemføres her i Landet. Det er det, der sker, og det er det, som jeg ikke kan undlade — idet jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting — at udtale min ubetingede Paaskønnelse af.

Korsgaard: Da England i Begyndelsen af September Maaned lod Sterling gaa ned i Værdi og Kronen ikke fulgte med, blev det klart for de fleste her i Landet, at det Erhverv, hvis Indtægt for ca. tre Fjerdedele af Eksportens Vedkommende er bundet til Sterling, vilde komme i store Vanskeligheder; og da Landbruget, som det ærede